

[Ole Bjørn Kraft.]

det overhovedet er os muligt, at vi mener, det har Hast, vi tror ikke, at Tiden længere er til uendelige Overvejelser om dette Spørgsmaal. Vi beder derfor Regeringen om saa hurtigt, som det overhovedet er muligt for den, at tilendebringe sine Overvejelser og fremsætte for den danske Rigsdag, om det skal være nødvendigt ved ekstraordinær Indkaldelse, Forslag til en Styrkelse af Værnet. Den Ordning, vi har nu, finder ingen længere tilfredsstillende.

Jeg vil gerne takke Venstres ærede Ordfører (Nørskov) for den Tale, han holdt her i Dag; i den blev gammel Strid lagt til Side og glemmt, og vi skal ikke optage den paa ny. Vi er tilfredse med, at Venstrepartiet erkender den Udvikling, som har fundet Sted og ikke eksisterede, da Ordningen blev til, og at Venstre er villig til at tage Konsekvenserne heraf. Dette maa ogsaa kunne medvirke til, at Regeringen forstaar, hvor store Kredse i dette Folk der med Spænding afventer Udviklingen paa dette Omraade.

Regeringen har saa hyppigt sagt til det danske Folk, at en af dens Hovedopgaver var at skabe Tryghed og Ro i danske Hjem. Regeringen har sat sine Kræfter ind paa dette Omraade med Hensyn til økonomiske Spørgsmaal. Regeringen har sagt, at det var en af dens Hovedopgaver, men der er ogsaa andet end Økonomien, som har Betydning i Menneskenes Liv. Jeg kan forsikre den højtærede Regering om, at i Tusinder og atter Tusinder af danske Hjem er der i denne Tid, Ansigt til Ansigt med de Begivenheder, som udfolder sig omkring os, Utryghed og Uro, Usikkerhed over for Fremtiden, fordi man har en levende Følelse af, at vi ikke har gjort, hvad vi kunde gøre, at vi ikke har ydet, hvad der laa inden for vor Bæreevne at yde, ogsaa fordi man har en usikker Fornemmelse af, hvordan Fremtiden i det store og hele vil komme til at forme sig.

Ikke mindst gælder det maaske med Hensyn til Spørgsmaalet om vort Luftforsvars Udformning og Magt. Det er blevet omtalt fra forskellig Side, og jeg forstod ogsaa paa Forsvarsministeren, at det var et af de Omraader, som Regeringen i første Række havde sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg har allerede ved tidligere Lejlighed henvist til en Udtalelse, som Generalløjtnant With har fremsat, og hvoraf tydeligt fremgaar, at vi her simpelt hen mangler et Led i Forsvarsordningen.

Vi havde haabet, at Forstaaelsen heraf vilde have medført, at man kunde have

taget med det samme det Forslag, som vi har fremsat om en øjeblikkelig Bevilling. Om den er tilstrækkelig eller ikke, er vi naturligvis villige til at diskutere. Vi vilde i og for sig have ønsket en større Bevilling, men vi har holdt os til det Beløb, der her er Tale om, fordi vi mente, at det var det meste, vi under de givne Omstændigheder og med de hidtidige Erfaringer kunde faa gennemført i den danske Rigsdag, idet vi i øvrigt henviste hele Spørgsmaalet til Drøftelse i Kommissionen, der skulde træffe den endelige Afgørelse af, hvordan ogsaa Luftforsvaret skulde ordnes.

Man kan ikke længere afvise denne Side af Forsvaret med Bemærkninger om, at Luftkrig er forbudt, at Bombardement ikke kan finde Sted. Hele denne Argumentation, som tidligere er blevet gjort saa stærkt gældende ogsaa i denne Sal, er faldet bort. Vi har hilst det med Tilfredshed, at alle danske Partier har erkendt dette, at alle danske Partier ogsaa har sendt deres Repræsentanter til „Dansk Luftværnsforening“s Hovedbestyrelse, denne Forening, hvis Opgave det er at træffe de civile Foranstaltninger, som er nødvendige, og derigennem medvirke til, at Befolkningen og Landet kan være forberedt, og at de nødvendige Foranstaltninger kan være truffet, saaledes at ikke alle drukner i Panik, hvis et Bombardement en Dag skulde finde Sted, men at enhver ved, hvad han har at gøre, og der i Forvejen er truffet de Sikkerhedsforanstaltninger, som træffes kan.

Men ved at tiltræde et Arbejde paa dette Omraade, som har fundet Sted i fuldstændig Enighed, har man erkendt, at et Luftbombardement en Dag kan blive Virkelighed, at det er en Realitet, som man ikke kan afvise. Og saa er det, vi siger, at naar man har erkendt dette og er villig til at medvirke til civile Foranstaltninger til at afbøde Virkningerne af et Bombardement, saa er det urimeligt og ulogisk, at man ikke vil gaa det Skridt videre at søge at forhindre, at Bombardementet overhovedet finder Sted, ved at sætte os i Stand til at yde et Forsvar, saaledes at der er Risiko forbundet med at angribe vore Byer, saaledes at der kan blive Mulighed for, at vi kan undgaa Bombardement derved, at Risikoen ved at gennemføre Angrebet er for stor. Urimeligt er det dog, at man mener, at vi skal lade Bombardementseskadriller uhindret sværme over vore Byer. Vi nøjes med at ville afbøde Virkningerne, man vil ikke gøre noget Forsøg paa at forhindre, at selve Bombardementet finder Sted.

Derfor maa vi ogsaa formode, at naar